

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce: **Statutární město Hradec Králové, IČO 00268810**
sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**
sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2022,
č. j. NSA-RE21-00181/2021/RE2/16,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2022, č. j. NSA-RE21-00181/2021/RE2/16, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 3 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým byla podle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2018 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), zamítnuta jeho žádost o poskytnutí dotace vedená žalovanou pod č. RE21-00186.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce v podané žalobě vysvětluje, že podal dne 29. 9. 2021 žádost o dotaci podle Specifické výzvy 11/2021, zacílené na podporu organizovaného sportu místního charakteru Regiony 2021, Program č. 162 52 Regionální sportovní infrastruktura 2020–2024, s projektem Výstavba loděnice na Orlici v Hradci Králové.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žalobcovu žádost v celém rozsahu. Dospěla k závěru, že po sestavení pořadí žadatelů stačila alokace předmětné výzvy na uspokojení těch z nich, jejichž projekty dosáhly 95 a více bodů bez započtení kritéria č. 14 „přiměřenost nákladů na zajištění akce – splnění principů „3E“ (vylučující kritérium)“. Žalobce v rámci své žádosti obdržel pouze 90 bodů, a proto mu dotace nemohla být poskytnuta. V rámci hodnocení projektu podle kritéria č. 12 se hodnocení žádosti žalobcem a žalovanou rozcházelo o 5 bodů v neprospěch žalobce. Jde o kritérium označené jako „Potřebnost sportoviště (v okolí se vyskytuje obdobné sportoviště)“, za které lze získat maximálně 15 bodů v případě, že nejbližší obdobné sportoviště se nachází ve vzdálenosti více než 15 km. Dle názoru žalované je obdobné sportoviště v Černožicích vzdálených 12 km vzdušnou čarou, a proto žalovaná nepřiznala v rámci tohoto hodnotícího kritéria žádosti maximální počet bodů, ale pouze 10 bodů.
4. Žalobce považuje výše popsané hodnocení za nesprávné. Předně cituje znění hodnotícího kritéria č. 12 z bodu 16.3. předmětné výzvy a uvádí, že jeho definice či jakýkoli bližší popis se ve výzvě či v programu nevyskytují. Dle názoru žalobce chybí pro srozumitelnost a transparentnost tohoto hodnotícího kritéria alespoň uvedení vybrané možnosti měření vzdálenosti a postupu měření vzdálenosti.
5. K možnosti měření vzdálenosti žalobce uvádí, že se o skutečnosti, že o vzdálenosti obdobného sportoviště se rozhoduje na základě vzdálenosti vzdušnou čarou, dozvěděl poprvé až z napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno více než rok od podání žádosti a teprve po opakovaných urgencích ze strany žalobce. Dle tvrzení žalobce dané kritérium připouští vícero různých výkladů. Popisuje, že v okamžiku, kdy sám uděloval body svému projektu, logicky počítal vzdálenost obdobného sportoviště na základě vzdálenosti pro jízdu autem, přičemž tento svůj předpoklad pokládá za logický s ohledem na způsob dopravy ve městě. Vzdálenost mezi loděnicemi v Hradci Králové (projekt žalobce) a v Černožicích je v případě jízdy autem 17 km, při cestě pěšky či na kole po cyklostezce je to 15,5 km, a proto měl žalobce v tomto kritériu oprávněně nárok na maximální počet bodů. Žalobce považuje za nezbytné, aby bylo u hodnotícího kritéria uvedeno, jaká možnost měření vzdálenosti je pro přidělení konkrétních bodů rozhodná.
6. K postupu měření vzdálenosti žalobce namítá, že ve výzvě zcela absentuje postup, jak vzdálenost mezi obdobnými sportovišti měřit (zda se měří přímo vzdálenost od projektu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

k obdobnému sportovišti, nebo od centra města do centra druhého města atd.). Současně upozorňuje na to, že se nedozvěděl, jaký postup žalovaná při svém měření použila.

7. Žalobce má za to, že hodnotící kritérium č. 12 je popsáno zcela nedostatečně, ani částečně není eliminován jeho možný různý výklad, a tím pádem je dané kritérium stíženo vadou netransparentnosti. Na základě takto stanoveného hodnotícího kritéria nelze dle názoru žalobce ani ověřit, zda bylo toto kritérium u ostatních žadatelů o dotaci posuzováno stejně. Žalobce má za to, že připouští-li hodnotící kritérium rozdílný výklad, lze jej bez dalšího označit za netransparentní.
8. Žalobce dále namítá, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí popis postupu měření vzdálenosti, tedy od jakého bodu do jakého bodu je vzdálenost měřena. Dále namítá, že z rozhodnutí nevyplývá, z jakých podkladů žalovaná vycházela, když určila možnost měření vzdálenosti vzduchem. V rozhodnutí dle názoru žalobce absentuje také správní úvaha, která žalovanou vedla k určení možnosti a postupu měření vzdálenosti v rámci hodnotícího kritéria č. 12. Z odůvodnění rozhodnutí dle jeho tvrzení nevyplývá ani vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami a právními závěry, neboť skutková zjištění nelze o nic opřít. Žalobce tvrdí, že v napadeném rozhodnutí popis skutkových zjištění zcela chybí, tj. chybí náležité vymezení hodnotícího kritéria č. 12 a tomu odpovídající posouzení míry naplnění tohoto kritéria v rámci žádosti žalobce. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. K tomu odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, ze dne 3. 6. 2010, č. j. 9 As 70/2009-88, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).
9. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
10. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě uvádí, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nepřisluší soudní moci přezkoumávat obsah výzvy k podávání žádostí o poskytnutí dotace, pouze s výjimkou, že by výzva obsahovala zjevně svévolné nebo nepřípustné kritérium (odkazuje např. na rozsudek ze dne 15. 6. 2018, č. j. 5 Afs 7/2018-39, a dva rozsudky ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 7/2018-39 a č. j. 6 Afs 8/2018-37). Žalovaná je v tom kontextu přesvědčena, že kritérium č. 12 není svévolné či nepřípustné. Žalovaná nicméně i v případě, že by soud shledal důvod pro přezkum kritéria č. 12, uvádí, že kritérium je dle jejího názoru zcela transparentní a jeho výklad je jednoznačný. Žalovaná dále uvádí, že není zapotřebí, aby kritérium č. 12 stanovovalo způsob měření vzdálenosti. Vysvětluje, že vzdálenost je obecně výraz pro odlehlost bodů nebo útvarů a pro vyjádření jejich vzájemné polohy, přičemž v praxi se nejčastěji používají dva způsoby měření vzdálenosti mezi dvěma body, a to vzdálenost vzdušnou čarou a vážená (skutečná) vzdálenost, která zohledňuje zakřivení zemského povrchu a terénní nerovnosti. Žalovaná dále uvádí, že kritérium č. 12 pracuje s limity 5 a 15 kilometrů, kdy při takto malé vzdálenosti je odchylka vážené vzdálenosti od vzdálenosti vzdušnou čarou úplně minimální a lze ji tak zanedbat. Proto má žalovaná měření vzdálenosti vzdušnou čarou za dostatečně objektivní.
11. Jestliže žalobce zmiňuje vzdálenost pro jízdu autem, má tím dle názoru žalované na mysli dostupnost sportovního zařízení. Vysvětluje, že vzdálenost je objektivní, zatímco dostupnost zahrnuje subjektivní prvek volby uživatele sportovního zařízení, protože záleží na tom, jak se uživatel bude dopravovat. Dodává, že dostupnost se také může měnit v čase (např. při dopravní objízďce).
12. K žalobní námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaná uvádí, že touto závažnou vadou napadené rozhodnutí netrpí, protože odůvodnění popisuje s náležitou

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

podrobností relevantní skutkové okolnosti a vysvětluje, proč žalovaná nemohla žádosti vyhovět a dotaci poskytnout.

13. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
14. Žalobce reagoval na vyjádření žalované replikou, ve které uvádí, že žalovanou citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 15. 6. 2018, č. j. 5 Afs 7/2018-39, ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 7/2018-39 a č. j. 6 Afs 8/2018-37) nejsou ve věci přílehlavá, neboť žalobce se žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalované, nikoli zrušení dotační výzvy.
15. Žalobce dále namítá, že sama žalovaná ve svém vyjádření uvádí vícero možností, jak vzdálenost měřit, přičemž nabízí možnost, kterou je „vážená (skutečná) vzdálenost“, aniž by uvedla, proč se rozhodla použít vzdálenost vzdušnou. Sama tím dle názoru žalobce přiznává, že hodnotící kritérium č. 12 je nejednoznačné, neurčité a ani částečně není eliminován jeho možný různý výklad. Na základě takového hodnotícího kritéria není možné transparentně a nediskriminačně přidělovat žádosti o dotaci body.
16. Pokud jde o rozdíl mezi vzdáleností a dostupností objektů, žalobce poukazuje na to, že v obou případech se vždy nabízí víc možností, jak vzdálenosti či dostupnost určit, avšak hodnotící kritérium žádnou možnost za rozhodnou nestanoví. Dle názoru žalobce měla žalovaná v takovém případě postupovat dle obecné právní zásady *contra proferentem*, tedy připouští-li určitý výraz různý výklad, vykládá se k tíži toho, kdo jej při jednání použil jako první, a přidělovat v takovém případě maximální počet bodů.
17. Žalobce trvá na své žalobní argumentaci, týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, přičemž má za to, že žalovaná svým vyjádřením vnesla do věci ještě větší neurčitost, ježto v podstatě potvrdila více než jednu možnost měření vzdálenosti podle hodnotícího kritéria č. 12, aniž by toto kritérium stanovilo, která z možností měření je určující.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť napadené rozhodnutí trpělo vadami podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pro které je soud zrušil bez jednání.
20. Podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel *výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f).*
21. Podle § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel *poskytovatel rozhodnutím zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci.*
22. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

23. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť přezkoumatelnost je nezbytnou podmínkou pro meritorní posouzení žalobních námitek (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).
24. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvádí: „U kritéria č. 12. „Potřebnost sportoviště (v okolí se vyskytuje obdobné sportoviště)“ odpovídá hodnota 15 bodů tomu, že nejblíže obdobné sportoviště se nachází ve vzdálenosti více než 15 km. Ovšem obdobné sportoviště je v Černožicích vzdáleném pouze 12 km vzdušnou čarou. Proto i v tomto případě NSA snížila hodnocení na 10 bodů.“. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dále shrnula, že žalobcova žádost získala jen 90 bodů, ale přesto žalobce nadále splňoval podmínku minimálního počtu 80 bodů, stanovenou bodem 16.5 specifické výzvy. Dále uvedla, že alokace výzvy nestačila na uspokojení všech žádostí, a protože se jedná o výzvu soutěžní, byli žadatelé uspokojováni v pořadí podle počtu získaných bodů. Uzavřela, že: „Po sestavení pořadí žadatelů stačila alokace výzvy na uspokojení těch z nich, jejichž projekty dosáhly 95 a více bodů bez započtení kritéria č. 14. „přiměřenost nákladů na zajištění akce – splnění principů „3E“ (vylučující kritérium)“. S ohledem na to, že žalobci žalovaná přidělila jen 90 bodů, nemohla mu být dotace poskytnuta.
25. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná při přezkumu naplnění kritéria č. 12 vycházela z dokumentu Specifická výzva 11/2021 (zacílená pro podporu organizovaného sportu místního charakteru), Regiony 2021, Program č. 162 52, Regionální sportovní infrastruktura 2020-2024, č. j. NSA-0007/2020/D/15 (dále jen „specifická výzva“). V bodě 16 specifické výzvy je stanoven postup hodnocení podaných žádostí. Z něj je zřejmé, že žádosti se nejprve posoudí z hlediska naplnění formálních náležitostí a přijatelnosti (administrativní soulad) a až poté probíhá její věcné hodnocení. Kritéria věcného hodnocení jsou pak stanovena v bodě 16.3. Kritérium č. 12 je vymezeno takto:

12.	Potřebnost sportoviště (v okolí se vyskytuje obdobné sportoviště)	do 5 km	5
		15 km	10
		15 a více km	15
Maximální bodové ohodnocení kritéria			15

26. Soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V tomto ohledu tedy lze souhlasit se žalobcem, podle jehož názoru není předmětné kritérium stanoveno precizně. Z formulace kritéria č. 12 (a ani z jiných částí specifické výzvy či dotačních podmínek) nevyplývá, nejen jakým způsobem se vzdálenost měří, dokonce toto kritérium ani pojem „vzdálenost“, s nímž žalovaná operuje, vůbec neužívá.
27. Žalovaná tak v napadeném rozhodnutí nejen nevysvětlila, jakým způsobem má být vzdálenost od jiného sportoviště měřena, ale v první řadě ani nevyjevila své úvahy, jimiž dospěla k závěru, že kritérium č. 12 v sobě implicitně obsahuje právě pojem „vzdálenost“. Žalovaná se omezila na parafrázi kritéria č. 12, aniž by jakkoli vysvětlila, jakým způsobem ze slov „v okolí se vyskytuje obdobné sportoviště“ usoudila na podmínku „vzdálenosti“, natož vzdálenosti měřené vzdušnou čarou.
28. Soud závěrem podotýká, že specifická výzva neobsahuje precizní vymezení kritéria č. 12 do takové míry, aby o jeho obsahu nebylo za daných okolností pochyb. Čili formulace předmětného kritéria neumožňuje jednoznačně seznat, zda zahrnuje podmínku vzdálenosti či podmínku dostupnosti, a už vůbec neobsahuje žádné vodítko, jakým způsobem se

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vzdálenost nebo dostupnost zjišťuje. Požadavky na jednoznačnost a srozumitelnost dotačních pravidel přitom vyplývají i z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, který zastává názor, že předpisy upravující podmínky pro čerpání dotace musí být formulovány jasně, aby příjemci předem věděli, za jakých podmínek vzniká na dotaci nárok. Nejvyšší správní soud také zdůrazňuje potřebu vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace, či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-78, rozsudek ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68, rozsudek dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012-33, či rozsudek ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Afs 142/2016-32).

29. S ohledem na nemožnost meritorního přezkoumání napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost se soud nezabýval dalšími žalobními námitkami a nezbylo mu než napadené rozhodnutí zrušit.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Soud shledal žalobu důvodnou, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem soudu.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, a soud proto uložil žalované povinnost zaplatit mu ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje v projednávaném případě zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Jiné své vynaložené náklady dle § 57 odst. 1 s. ř. s. žalobce, který nebyl zastoupen advokátem, soudu neprokázal (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.